

Fólk í Suðuroynni á verkstovu um burðardygga økismenning.

»Føroyar verða roknaðar sum partur av arktiska økinum. Eg veit ikki um allir føroyingar geva sær far um tað«

Birita í Dali

– Í heyst vóru verkstovur í Grønlandi, Noregi og Svøríki, og nú í januar og í februar verða seks verkstovur í Finnlandi, Íslandi og í Føroyum, greiðir Birita í Dali frá.

Føroyar og Arktis

Birita í Dali tekur saman um tað, ið kemur fram á verkstovunum í Føroyum. Onnur taka saman um á verkstovnum í øðrum londum, og seinni verður alt tilfarið so savnað.

– Føroyar verða roknaðar sum partur av arktiska økinum. Eg veit ikki um allir føroyingar geva sær far um tað? Men Arktis er annað enn Norðrúpólin, og tá tað kemur til samstarv og annað, so snýr tað seg um fiskivinnu, mentan og annað sigur Birita í Dali, sum metir tað hava týðning, at Føroyar hava virknan leiklut í arktiska samstarvinum.

Verkstovan í Suðuroy

Leygardagin 17. januar var verkstova í Suðuroynni. Nakrir suðuroyingar, umboðandi alla oynda, høvdu fingið áheitan um at taka lut, og geva sitt íkast til kjakið um avbjóðingar og møguleikar í Suðuroynni.

Fólk hittust í Miðnámsskúlanum í Hovi, so karmarnir vóru góðir, og tað vísti seg eisini, at kjakið gekk væl. Fólk arbeiddu í bólum við teimum kjakevnum, ið lögð vórðu fyrri tey.

– Eg eri stak væl nøgd, tí eg siti eftir við kenslu av, at her var onki »grenj«, men heldur jallig fólk, konstruktivt kjak, hugflog og visjónir, heldur Birita í Dali.

Fast samband og ferðavinna

Nakað av tí, ið nevnt var í kjakinum í Hovi var hetta:

Undir evninum raðfestingar/avbjóðingar, kom fram, at ferðasambandið við restina av Føroyum liggur frammaliga. Møguleiki má vera fyrri at pendla, og fast samband um Suðuroyarfjørð var eisini í kjakinum.

Annað var samstarvið í Suður-

oyinni, ið má mennast, men hetta er ikki neyðturviliga treytað av kommunusamanlegging. Og arbeiðsmøguleikar mugu vera, eisini til fólk við útbúgving.

Tá komið varð inn á, hvørjir møguleikar eru í Suðuroynni, og hvar menning kann fara fram, vóru nógv hugskot frammi, men frammaliga vóru eitt nú ferðavinnan og fjarlestra-útbúgvingar.

Til myndugleikarnar

Kjakandi bólkarnir skuldu eisini koma við viðmælum til lands- og kommunalar myndugleikar.

Til landsmyndugleikarnar kom millum annað á pappírið, at stórvugu leggjast kring landið, eins og almennir stovnar. Um ikki, so má móguleiki vera hjá fólki uttanfyri miðstaðarøkið at pendla.

Sum annað ítøkiligt dømi var nevnt eftirskúlin, sum arbeitt hevur verið við at fingið til Suðuroynna.

Til kommunuvalu myndugleikarnar var eftirskúlin eisini frammi, men viðmælt varð eisini kommunum at skapa góðar ella betri umstøður innan eldraðkið og innan barnaansing. Fleiri arbeiðspláss til fólk við útbúgving, hjalp til íverksetan og fólk við hugskotum. Og yvir eitt longri áramál: ein kommuna.

Hetta vóru nøkur av høvuðsyvirskriftunum, ið fólk í lokaløkinum settu á avbjóðingar og møguleikar í Suðuroynni. Innan hesi evnið komu eisini nógv undirevni fram, og verður tað samskipað og tikið saman um, fyrri síðani at verða lagt afturat í stóru felags verkætlanini um burðardygga menning í Arktis.

Eisini á politiskt borð

– Stóra verkætlanin við verkstovum endar ikki her. Seinni vera fleiri umfør, og tá verða úrslitini av hesum fyrstu verkstovunum lögð fram. Tá luttaka umboð fyrri lands- og kommunalar myndugleikar, sigur Birita í Dali.

Tá vit prátaðu við hana fyrr í vikuni, var Birita í Dali í gongd við at fyrireika verkstovuna, ið skuldu vera í Runavík. Handan verkstovan var mikudagin.

